

“Αποχαιρέτισαν” τον π. Θεμιστοκλή Δεληγγιανίδη

/ [Επικαιρότητα](#)

Εκοιμήθη εν Κυρίω την 26η Μαρτίου ο εφημέριος του Ι.Ν. Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης Κοιμητηρίου Ζωγράφου Πρωτοπρ. Θεμιστοκλής Δεληγγιαννίδης. Η εξόδιος ακολουθία πραγματοποιήθηκε το μεσημέρι του Σαββάτου 28 Μαρτίου στον ως άνω Ι.Ναό προεξάρχοντος του Πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών Βαρνάβα Θεοχάρη, ο οποίος εκπροσώπησε τον Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο.

Ο μακαριστός π. Θεμιστοκλής γεννήθηκε στη Κρήτη στις 26 Μαΐου 1960. Μετά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση έχοντας από μικρός τον πόθο της ιερωσύνης, συνέχισε τις εγκύκλιες σπουδές του στο Εκκλησιαστικό Λύκειο Λαμίας. Εκεί συνδέθηκε πνευματικά με τον τότε Ηγούμενο της Ι.Μ. Αγάθωνος π. Γερμανό και τον έχοντα φήμη Αγίου, Γέροντα Βησσαρίωνα καθώς διακονούσε την μονή από το ιερό αναλόγιο όποτε τελούνταν βαπτίσεις. Επιστρέφοντας στην γενέτειρά του νυμφεύθηκε με την Ιωάννα Βατσινά και απέκτησαν τρία τέκνα, τον Πλάτωνα που χάθηκε στα νερά του Αιγαίου από πνιγμό το 2009, τον Βασίλη και την Στέλλα. Η

φοβερή δοκιμασία της απώλειας αγαπημένου προσώπου επαναλήφθηκε με την αγαπημένη του σύζυγο Ιωάννα, η οποία μετά από πολυετή μάχη με την επάρατη νόσο κοιμήθηκε την 28η Οκτωβρίου 2015.

Ο π. Θεμιστοκλής έλαβε τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης από τα χέρια του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Κρήτης κυρού Τιμοθέου την 2 Απριλίου 1983 και την επομένη την εις πρεσβύτερον χειροτονία του από τον ίδιο Αρχιερέα στον Ι.Ν. Αγ. Τριάδος Κάτω Ασιτών Μαλεβιζίου. Υπηρέτησε ως εφημέριος σε ιερούς ναούς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης(1983-1986), Ι. Μ. Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας (1986-1990) και της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών (1990 - 2020).

Την 4/7/1990 τοποθετήθηκε ως εφημέριος του Κοιμητηριακού Ναού Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης Ζωγράφου και από 14/1/1997 ανέλαβε Πρόεδρος της Κοσμητείας του Κοιμητηρίου Ζωγράφου αλλάζοντας τα μέχρι τότε δεδομένα στην διακονία των κοιμητηρίων καθώς με δική του εισήγηση τοποθετήθηκαν πέραν των μονίμων εφημερίων που υπηρετούσαν μέχρι τότε και εκ περιτροπής εφημέριοι από ενοριακούς ναούς και παρεκκλήσια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής από τον τότε Πρωτοσύγκελλο, Επίσκοπο Μαραθώνος κυρό Μελίτωνα, κάτι που σταδιακά επικράτησε σε όλα τα Κοιμητήρια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής με απόφαση του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών κυρού Χριστοδούλου και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Με τον διορισμό του αποκαταστάθηκε και η τάξη στο καθεστώς της Κοσμητείας καθώς λειτούργησε για πρώτη φορά η σχετική διάταξη του Καταστατικού Χάρτη τουλάχιστον σε κοιμητήριο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

Η Εκκλησία τίμησε την διακονία και την προσφορά του π. Θεμιστοκλή με την απονομή του οφικίου του οικονόμου από τον μακαριστό Μητροπολίτη Ν. Ιωνίας και Φιλαδελφείας κυρό Τιμόθεο την 15 Δεκεμβρίου 1987 και του Πρωτοπρεσβυτέρου από τον μακαριστό Επίσκοπο Κερνίτσης Λεόντιο, με εντολή του μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Σεραφείμ στις 26 Ιανουαρίου 1997, στον Ι.Ν. Αγ. Πάντων Καλλιθέας. Από τα χέρια του μακ. Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστοδούλου έλαβε την Πνευματική Πατρότητα διακονώντας το μυστήριο της Μετανοίας στο ναό του Κοιμητηρίου. Το 2005 έλαβε το πτυχίο της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Κατά την περίοδο που διακόνησε στο Κοιμητήριο Ζωγράφου ανακαίνισε εκ βάθρων και τους δύο ιερούς ναούς του κοιμητηρίου εξοπλίζοντας τους με ιερά σκεύη, καλύμματα Αγ. Τραπεζών και Προθέσεων, χαλιά και εικόνες για όλο το εορτολόγιο, αντικαθιστώντας τις καρέκλες με ξυλόγλυπτα καθίσματα, ενώ ολοκλήρωσε την αγιογράφιση, επιχρύσωσε τους πολυελαίους κ. α. Την ευκοσμία και την ευταξία των ναών έχουν επαινέσει κατ' επανάληψη κληρικοί και λαϊκοί μεταξύ αυτών και ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος κυρός Χριστόδουλος. Στο ναό του Αγ. Κωνσταντίνου

καθιέρωσε να τελούνται Θ. Λειτουργίες εκτός της Κυριακής και του Σαββάτου, σε μεγάλες Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές και μνήμες μεγάλων Αγίων, ακολουθίες Χαιρετισμών, Παρακλήσεων και όλης της Μεγάλης Εβδομάδος και τέλεση Αγιασμού κάθε πρώτη του μήνα. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι με δική του πρωτοβουλία υπήρξαν ένα διάστημα και μαθητικοί εκκλησιασμοί από τα γειτονικά με το κοιμητήριο Γυμνάσια και Λύκεια! Με δική του επιμονή, επάνδρωσε τα ψαλτήρια του κοιμητηρίου με δύο νέους τότε φοιτητές από την επαρχία με μεγάλο τάλαντο στην ψαλτική, τον Γεώργιο Καμαργιάρη, χοράρχη σήμερα της βυζαντινής χορωδίας «Αντιφωνικόν Μέλος» και τον Νεκτάριο Μαντζουρανάκη, αλλάζοντας την ακουσμάτων των ιερών αναλογίων σε ύφος βυζαντινό ακόμα και στις χορωδίες, σε αντίθεση με τις μέχρι τότε υπάρχουσες «ευρωπαϊκές».

Όπως συμβαίνει πάντοτε με όσους επιτελούν το έργο του Ευαγγελίου με ευσυνειδησία, ζήλο και πίστη, αντιμετώπισε πολλές φορές αντίδραση και πολεμική στο έργο του και εντός και εκτός εκκλησίας αντιμετωπίζοντας ως σύγχρονος Ιώβ τις επιθέσεις, τις συκοφαντίες, τις διώξεις αλλά και τις οδυνηρές απώλειες του πρωτότοκου υιού του Πλάτωνα και της πρεσβυτέρας του Ιωάννας η οποία δοκιμάστηκε μαρτυρικά από την επάρατη νόσο επί μακρόν. Ο ίδιος σταυρός έμελε να είναι και η έσχατη δοκιμασία τα τρία τελευταία χρόνια του π. Θεμιστοκλή, δοκιμασία που αντιμετώπισε με τεράστιο θάρρος, γενναιότητα και υπομονή. Ιδιαίτερα μετά την συνεχή επιδείνωση της υγείας του από τον παρελθόντα Νοέμβριο και μετά, αποτέλεσε για όσους τον έζησαν από κοντά παράδειγμα πίστεως καθώς συνειδητοποιώντας το επερχόμενο τέλος αφού εξομολογήθηκε και μετέλαβε των αχράντων μυστηρίων κατ'επανάληψιν, καθοδήγησε και υπέδειξε με λεπτομέρειες τα μετά την τελευταία του πρέποντα. Από την ιερατική στολή που έφερε κατά την εξόδιο ακολουθία του μέχρι την επιθυμία του τόπου της ταφής του στο κηπάριο που βρίσκεται πίσω από το ιερό του ναού που λειτουργούσε επί 30 έτη, με απόφαση του Δημάρχου Ζωγράφου κ. Βασιλείου Θώδα, ο οποίος παρέστη στην κηδεία.

Θεμιστοκλέους πρεσβυτέρου, αιωνία η μνήμη!

